

VENDIM
Nr.12, datë 6.6.2005

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Gjergj Sauli	Kryetar i Gjykatës Kushtetuese
Fehmi Abdiu	Anëtar i “ “
Kristofor Peçi	Anëtar i “ “
Vjollca Meçaj	Anëtare e “ “
Xhezair Zaganjori	Anëtar i “ “
Petrit Plloçi	Anëtar i “ “
Sokol Sadushi	Anëtar i “ “
Alfred Karamuço	Anëtar i “ “

me sekretare Arbenka Lalica, në datat 28.2.2005 dhe 15.4.2005, mori në shqyrtim në seancë gjyqësore me dyer të hapura çështjen nr.20 Akti që i përket:

KËRKUESI: RIZA ÇELO, përfaqësuar nga avokat Sadik Lika, me prokurë.

SUBJEKTE TË INTERESUARA:

1. AGRON ÇELO, përfaqësuar nga avokatët Lili Robo e Veri Kuka, me prokurë.

2. KOMISIONI I KTHIMIT DHE I KOMPENSIMIT TË PRONAVE PRANË QARKUT DIBËR, në mungesë.

OBJEKTI: Shfuqizimi si antikushtetuese i vendimeve nr.1227, datë 27.11.2003 të Gjykatës së Apelit, Tiranë dhe nr.1607, datë 27.4.2004 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë.

Kërkuesi ka parashtruar këto shkaqe për shfuqizimin e vendimeve të mësipërme:

- Në shqyrtimin e ankimit ndaj vendimit nr.174, datë 10.6.2003 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Mat, në Gjykatën e Apelit Tiranë, kërkuesi nuk ka marrë pjesë.

- Mospjesëmarrja është shkaktuar si rrjedhim i lajmërimit të nxjerrë nga vetë gjykata e apelit për shtyrjen e gjyqit, të cilin në fakt e zhvilloi në datën e caktuar më parë.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Alfred Karamuço, përfaqësuesin e kërkuesit, të subjektit të interesuar, si dhe bisedoi çështjen në tërësi,

VËREN:

Gjykata e Rrethit Gjyqësor Mat, me vendimin nr.174, datë 10.6.2003, ka rrëzuar padinë e ngritur nga Riza Çelo etj., me objekt ndryshimin e vendimit nr.95, datë 23.8.1996 të Komisionit të Kthimit dhe Kompensimit të Pronave të rrethit Mat, i cili njihte si pronarë të një trualli e toke bujqësore Agron e Njazi Çelon, si dhe Liri Masar Lleshin.

Ndaj këtij vendimi ka ushtruar ankim në Gjykatën e Apelit Tiranë, Riza Çelo dhe shqyrtimi nga kjo gjykatë është shtyrë disa herë për mungesë të palëve ndërgjyqëse e të përfaqësuesve të tyre. Në datën 30.10.2003, për shkak të mungesës së avokatit, gjykimi është shtyrë për në datën 27.11.2003, datë për të cilën palët kanë marrë dijeni. Fakt është që kërkuesi dhe përfaqësuesi i tij janë paraqitur në gjykatë në datën e caktuar, ku kanë parë të afishuar një lajmërim, sipas të cilit “gjyqet civile të datës 27.11.2003 shtyhen në datën 2.12.2003”. Ndërsa kërkuesi është larguar për t’u paraqitur përsëri në datën e fiksuar në lajmërim, Gjykata e Apelit Tiranë, në mungesë të tij, shqyrton ankimin dhe me vendimin nr.1227, datë 27.11.2003, ka lënë në fuqi vendimin e gjykatës së rrethit.

Kërkuesi ka ushtruar rekurs në Gjykatën e Lartë duke ngritur si një shkak kryesor shqyrtimin e ankimit në gjykatën e apelit pa dijeninë e në mungesë të tij, Gjykata e Lartë me vendimin nr.1607, datë 27.7.2004, në dhomën e këshillimit, nuk ka pranuar rekursin me arsyetimin se ky rekurs nuk

përmban shkaqe nga ato të parashikuara nga neni 472 i Kodit të Procedurës Civile.

Në seancë, para Gjykatës Kushtetuese, përfaqësuesit e subjektit të interesuar, ndonëse nuk kontestuan ekzistencën dhe përmbajtjen e lajmërimit të lartpërmendur, pretenduan se ka pasur njëkohësisht dhe lajmërime të tjera, kopjet e legalizuara të të cilave i paraqitën. Në një nga njoftimet bëhej fjalë se çështjet civile të shpallura në listat e datës 27.11.2003 do të shtyhen në datën 2.12.2003; ndërsa në njoftimin tjetër bëhej fjalë se çështjet për sigurim padie e ato të shtyrat do të zhvilloheshin në datat 26 e 27.11.2003.

Ndodhur përpara këtyre njoftimeve, Gjykata Kushtetuese kërkoi shpjegime me shkrim nga Gjykata e Apelit Tiranë, e cila me shkresën nr.462, datë 5.4.2005, pasi shpjegon arsyet e shtyrjes së gjyqeve, pranon se ka pasur keqkuptime si pasojë e veprimeve të kryera nga gjyqtarët dhe se kërkuesi ka konfunduar përmbajtjen e njoftimeve.

Ndodhur përpara këtyre fakteve, Gjykata Kushtetuese arrin në përfundimin se mungesa e kërkuesit në shqyrtimin e çështjes në Gjykatën e Apelit Tiranë, ka ardhur për shkaqe që nuk vareshin prej tij. Njoftimet e ndryshme të gjykatës, në ndonjë rast edhe kontradiktore në përmbajtjen e tyre, kanë qenë shkak i vetëm për mungesën e kërkuesit dhe avokatit të tij në gjykim, i cili në këto kushte nuk plotëson parametrat e procesit të rregullt në kuptimin e nenit 42 të Kushtetutës dhe të nenit 6 të Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut. Edhe vendimi i Kolegjit Civil nr.1607, datë 27.4.2004 të Gjykatës së Lartë (dhoma e këshillimit) është rrjedhojë e një procesi të parregullt. Kërkuesi në rekurs ka ngritur shkaqe të parametrave kushtetues, të cilat Gjykata e Lartë duhej t'i shqyrtonte në seancë plenare.

Jurisprudenca e Gjykatës Kushtetuese e më gjerë pranojnë si elemente përbërëse të rëndësishme të procesit të rregullt ligjor, të drejtën e mbrojtjes dhe të drejtën për t'u dëgjuar. Këto dy të drejta, në unitet edhe me të drejta të tjera, kanë qëllim garantimin e një procesi gjyqësor ku individit i krijohen mundësitë që para marrjes së vendimit gjyqësor të dëgjohet realisht mbi thelbin e çështjes. Në këtë mënyrë garantohet edhe zbatimi i një parimi thelbësor në procesin gjyqësor, ai i kontradiktoritetit. Nëpërmjet pjesëmarrjes dhe krijimit të kushteve për t'u dëgjuar, individëve u krijohen mundësi të barabarta për deklaratimet e tyre, për parashtrimin e fakteve, provave e vlerësimeve ligjore. "Kushdo, qoftë në procesin penal, qoftë në procesin civil, duhet të ketë mundësinë t'i paraqesë gjykatës, në mënyrën e duhur, çështjen e vet, në kushte që nuk e vendosin atë në situatë dukshëm të pafavorshme në raport me palën kundërshtarë"¹, është shprehur Gjykata Europiane për të Drejtat e Njeriut.

Në rastin në shqyrtim, referuar edhe në sa u parashtrua më sipër, del se kërkuesi Riza Çelo, është vënë nga Gjykata e Apelit Tiranë në situatë dukshëm të pafavorshme në raport me palën kundërshtarë, duke u privuar nga mundësia për të argumentuar e mbrojtur në gjykim, shkaqet e ankimit të paraqitur.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në bazë të neneve 131/f dhe 134 pika 1, shkronja "g" të Kushtetutës, si dhe në neneve 72 e 77 të ligjit nr.8577, datë 10.2.2000 "Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë", njëzëri,

VENDOSI:

- Shfuqizimin si antikushtetuese të vendimeve nr.1227, datë 27.11.2003 të Gjykatës së Apelit Tiranë dhe nr.1607, datë 27.4.2004 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë (dhoma e këshillimit).
- Dërgimin e çështjes për shqyrtim në Gjykatën e Apelit Tiranë.
- Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

¹ Cituar sipas Mark Antonit Novicki "Rreth Konventës Europiane", fq.186